

[Bertel Dahlgaard.]

verne i ro. Jeg kan i hvert tilfælde sige ganske afgjort, at det radikale venstre ikke deltager i den art latterligheder.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte for lidt siden om en eller anden nøgle, som det radikale venstre skulle være i besiddelse af. Jeg har altid forfærdelig vanskeligt ved at forstå billedsprog. Var det ikke rigtigere at tale ganske ligefremt? Er det noget med en dagsorden, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen med vanlig åbenmundethed har gået og udspreddt rygter om her i rigsdagen i formiddags? Har det ærede medlem den i lommen? Jeg vil gerne sige direkte til det ærede medlem, at det ærede medlem skal ikke holde sig tilbage af hensyn til os. Det ærede medlem tillader måske, at jeg henleder opmærksomheden på — det ved det ærede medlem jo også af erfaring —, at de dagsordener, vi mener det er nødvendigt at foreslå, plejer vi selv at kunne foreslå, og med ganske god virkning.

Det ærede medlem henlede opmærksomheden på, at det radikale venstre har været med til at styre regeringen Knud Kristensen. Ja, det tør jeg nok sige! Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at det var på det sydslesvigske spørgsmål — det er også rigtigt —, og nu kan efterhånden de fleste her i landet se, at den daværende statsministers optræden i denne sag var en sådan, at det var nødvendigt at fjerne denne mand — og det skete jo prompte. Men når det ærede medlem omtalte denne begivenhed på en sådan måde, at det skulle give indtryk af, at det sydslesvigske spørgsmål i virkeligheden var det eneste, som der ikke var enighed om på det daværende tidspunkt mellem det ærede medlems parti og os — jeg ved ikke, om det konservative parti også var med i det selskab, det ærede medlem tænkte på —, så vil jeg dog gerne sige, at det er vist bedst, vi standser den historieskrivning.

Skal vi sige sandheden, som den var, om det ministerium, som dengang sad, kan jeg vel udtrykke det sådan — og det tror jeg kan stå for historiens dom —, at i det første år af dette ministeriums liv gik ministeriet ind i en politik indenfor almene demokratiske rammer, en politik, som vi derfor kunne være med til at tage medansvaret for, sådan som den efterhånden blev udformet her i dette ting. Men det hører også med til den historiske sandhed, at sådan artede det andet år sig ikke, og jeg kan sige, at i de sidste tre fjerdingår af denne regerings periode gik faktisk alting i stå. Ministeriet led af den almindelige

lammelse, der udgik fra ministeriets chef. Det var et fuldkommen mareridt blot at iagttage det.

Den næste uoverensstemmelse mellem det ærede medlems og mit parti af afgørende karakter opstod, da ministeriet lykkeligt var styrtet. Da fremkom det ærede medlems partis nægtelse af at deltage i et samlingsministerium, hvad der bragte det ærede medlem det nuværende ministerium.

Og hvordan har så mit partis stilling, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen interesserede sig så meget for, været under alt dette? Ja, på samme måde, som vi søgte at holde venstreministeriet på de rette veje, hvad der altså mislykkedes, har vi set det som vor opgave at være medvirkende til, at den nuværende regering holdtes indenfor de rette grænser til gavn for landet og til gavn for den politiske ro, og denne opgave er lykkedes noget bedre, når jeg lige undtager den sag, for hvilken det ærede medlem er ministeriets specielle garant. Sådan er situationen.

Jeg har det indtryk, at der er nogle i det ærede venstreparti, der ikke kan lade være med stadig at vende tilbage til, hvad skal jeg kalde det, synet af den spildte mælk, den mælk, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen var med til at spilde, og som et så godt hovede som hans i virkeligheden havde haft pligt til at hindre blev spildt. Og så er der andre indenfor det ærede medlems parti, der ikke vil blive ved på samme måde som han og stå og stampe i den blindgade, det ærede medlem er ført ind i.

Jeg har tilladt mig at fremdrage de betragtninger, „Sorø Amtstidende“s redaktør har fremsat, betragtninger, der er udtryk for et forsøg på at erkende de faktiske politiske forhold her i landet. Nu undrer det ærede medlem sig meget stærkt over, at det virkelig kan tænkes, at jeg kan anerkende synspunkter, der kommer fra „Sorø Amtstidende“s redaktør, at det kan tænkes, at der kan være enighed mellem „Sorø Amtstidende“s redaktør og mig på et punkt. Ja, det viser netop min fordomsfrihed. Det er et udtryk for den fordomsfrihed, som jeg tror der vil blive mere og mere brug for i alle politiske partier. Hvad er det, denne venstreleder siger? Han siger, at de faktiske politiske forhold her i landet er sådan, at der ikke mere på noget afgørende punkt er et skel mellem venstres og det konservative partis synspunkter. (*Hans Thyge Jacobsen*: Brugstforeningerne!) Nu skal pastoren holde sig udenfor det, der her foregår. (*Hans Thyge Jacobsen*: Nej, jeg er her også!). Redaktøren i Slagelse følger til, at